

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Ion Guzun și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Adam Alexandru în numele inculpatului Molcocean Alexandru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, în cauza penală, în privința lui

Molcocean Alexandru XXX, născut la XXX,
originar și locuitor al XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 06.10.2016 pînă la 11.04.2017;

Instanța de apel de la 18.05.2017 pînă la 14.11.2017;

Instanța de recurs de la 08.08.2018 pînă la 07.11.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul central din 11 aprilie 2017, Molcocean Alexandru, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (4) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 11 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de către Semeniuc Sergiu împotriva lui Molcocean Alexandru privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune a fost admisă parțial.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Molcocean Alexandru în beneficiul lui Semeniuc Sergiu suma de 90 538,79 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat și suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Molcocean Alexandru la 06.10.2009, împreună și printr-o înțelegere prealabilă cu o altă persoană în privința căruia dosarul penal a fost disjuns, aproximativ la ora 05.30-05.45, acționând în scopul sustragerii bunurilor, aflându-se în mun. Chișinău, sect. Botanica, au solicitat de la cet. Gonicov Ion, acordarea serviciilor de transport și urcându-se în automobilul „Taxi 1499”, de model „Dacia Logan” condus de ultimul, s-au deplasat în or. Anenii Noi. Unde aproximativ la orele 06.10, cu un pumnal și cu un cuțit cu care erau înarmați, aplicând violența periculoasă pentru viața și sănătatea victimei, l-au atacat pe cet. Gonicov Ion, lovindu-l în diferite părți ale corpului, inclusiv în cap, cauzându-i leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății pe o perioadă scurtă de timp sub formă de plăgi contuzie în regiunea piloasă a capului, plăgi tăiate în regiunea sternului și umărului stâng, excoriații în regiunea gâtului și i-au sustras în mod deschis automobilul de model „Dacia Logan” evaluat la 108 000 lei, ceia ce constituie daune în proporții mari, care aparține cu drept de proprietate cet. Semeniuc Sergiu, pricinuind părților vătămăte daune fizice, materiale și morale.

Acțiunile lui Molcocean Alexandru, au fost încadrate în baza art. 188 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi, tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața

sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două persoane, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, săvârșite în proporții mari.

3. Împotriva sentinței primei instanțe, inculpatul Molcocean Alexandru și avocatul acestuia, Adam Alexandru, au declarat apeluri, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care a dispune achitarea inculpatului de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (4) Cod penal.

În motivarea apelului inculpatul și avocatul Adam Alexandru au indicat că:

- acțiunile inculpatului nu întrunesc componența de infracțiune prevăzută de art. 188 al. (4) Cod penal, mai mult, nu a fost probată cu certitudine, că fapta de sustragere a bunului părții vătămate Gonicov Ion, a fost săvârșită de către inculpat. De altfel probele specificate în actul de condamnare nu indică direct sau indirect la fapta presupusă a fi săvârșită de către inculpat, ori ele toate constată nevinovăția acestuia;

- partea vătămată, Gonicov Ion, fiind prezent la acțiunea de prezentare spre recunoaștere pe fotografie a declarat că, nu recunoaște pe nimeni pe fotografiile date (vol. I, pag. 150) ceea ce combate participarea inculpatului Molcocean Alexandru la participarea săvârșirii acestei infracțiuni ce îi este incriminată;

- dosarul penal nu conține careva probe care ar reflecta elementele infracțiunii în acțiunile lui Molcocean Alexandru;

- motivarea soluției contrazice circumstanțelor constatate în cadrul examinării judiciare, la fel faptei comise fiind dată o apreciere juridică greșită, aceasta fiind considerată crimă în condițiile lipsei faptului infracțiunii. Concluzia instanței de fond conține un viciu juridic la modul de percepție și analiză a materialului probator. Din cuprinsul sentinței rezultă că instanța de fond evaluând probele cercetate, n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală și în instanța de fond sunt contradictorii;

- concluziile indicate în sentința de fond nu se ocupă de argumentele invocate de apărare și sprijinul neîntemeiat în mod hotărâtor a părții acuzării, ignorând prevederile legii și în detrimentul adevărului denotă caracterul subiectiv al concluziilor instanței de fond.

- instanța de fond și-a motivat soluția conducându-se de poziția acuzării;

- în cauză sunt îndeplinite elementele caracteristice ale erorii grave de fapt, întrucât din examinarea coroborată a materialului cauzei, rezultă un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la admiterea învinuirii procurorului și emiterea unei sentințe de condamnare;

- în temeiul art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu este abilitată să depășească limitele învinuirii și să o completeze cu circumstanțe în defavoarea inculpatului, iar conform art. 8 alin. (2), (3), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, au fost respinse ca fiind nefondate, apelurile declarate de către inculpatul Molcocean Alexandru și de avocatul Adam Alexandru în numele acestuia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate, acțiunile acestuia corect au fost încadrate de către instanța de judecată în baza art. 188 alin. (4) Cod penal - tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două persoane, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, săvârșite în proporții mari.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Necătând la faptul că, inculpatul, Molcocean Alexandru, nu a recunoscut vinovăția în fapta incriminată, vina acestuia se demonstrează prin următoarele probe, administrate și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, verificate în instanța de apel, și anume: declarațiile părții vătămate, Semeniuc Sergiu, declarațiile martorilor Davîdov Semen, Sarău Nicolai, Mitev Ivan, Moraru Marin, Sertinean Vitalii, Babii Alexandr, precum și:

- procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 06 octombrie 2009 (f. d. 81 vol. I);
- prin procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 06 octombrie 2009 (f. d. 83 vol. I);
- prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06 octombrie 2009 (f.d.85-89 vol. I);
- prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06 octombrie 2009 (f.d.90-91 vol. I);
- prin procesul-verbal de cercetare la fata locului din 03 noiembrie 2009 (f.d.92-101 vol. I);
- raportul de examinare medico-legală nr. 309-2009 din 06 octombrie 2009 (f.d. 103 vol. I);
- procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Goncicov Ion (f. d.134, 143 vol. I);
- prin procesul-verbal al experimentului în cadrul urmăririi penale din 09 octombrie 2009 (f.d.144-148, vol. I);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05 noiembrie 2009 (f. d. 151, vol. I);
- procesul-verbal de confruntare din data de 06 octombrie 2015 (f. d. 191 - 192, vol. I);
- prin procesul-verbal de ridicare din data de 18 noiembrie 2009 (f. d. 205-207, vol.I);
- prin procesul-verbal de ridicare din data de 06 octombrie 2009 (f. d. 209, vol.I);
- prin procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 06 octombrie 2009 (f. d. 210-212 vol. I);
- prin proces-verbal de ridicare din data de 06 octombrie 2009 (f. d. 216 V.I);
- prin procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 07 octombrie 2009 (f. d. 217-218, vol.I);
- prin procesul-verbal de examinare pașaportul tehnic al automobilului „Dacia Logan”, care a fost depistat asupra lui Davîdov Alexandru;

- prin procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 09 octombrie 2009 (f. d. 220, vol. I);
- prin procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 08 decembrie 2009 (f. d. 220 V.I);
- prin procesul-verbal de ridicare din data de 12 octombrie 2009 (f. d. 216, vol.I);
- prin raportul de expertiză medico-legală nr. 585 din data de 12 octombrie 2009 (f. d. 241-245, vol.I);
- prin raportul de expertiză medico-legală nr. 160/D-2009 din 12 octombrie 2009 (f. d. 57, vol.II);
- prin raportul de expertiză nr. 1 din 10 octombrie 2009 (f. d. 62-68, vol.II);
- prin raportul de expertiză nr. 3 din 05 noiembrie 2009 (f. d. 73-77, vol.II);
- prin raportul de expertiză nr. 4 din 05 noiembrie 2009 (f. d. 79-81 V.II);
- prin procesul-verbal privind colectarea mostrelor din 22 iulie 2016 (f. d. 83 V.II).

Astfel, cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate mai sus dovedesc în întregime vinovăția inculpatului, careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu se atestă, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, racordă între ele și pe deplin dovedesc vinovăția inculpatului.

Instanța de apel a respins versiunea susținută de inculpat pe întreg procesul penal, privind nerecunoașterea vinei, ori, este tendința ultimului să prezinte o stare de fapt nereală și neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, deoarece aceste declarații se combat prin cumulul de probe administrate în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, care au fost verificate în ședința instanței de apel.

Concluziile instanței privind vinovăția inculpatului sunt descrise detaliat în descriptivul sentinței, pe care instanța de apel le-a însușit sub aspectul stării de fapt a cauzei așa cum au fost reținute de instanța de fond.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate, argumentele apelantului precum că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 188 alin. (4) Cod penal și că nu a fost probata fapta de sustragere a bunului. Ori, potrivit prevederilor art. 188 alin. (4) Cod penal, tâlhăria constituie o infracțiune cu grad sporit de pericol social, caracterizată prin aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe în cadrul sustragerii averii, sau, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, s-a constatat că, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Molcocean Alexandru, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, la caz instanța de apel a constatat cu certitudine, prin probele administrate vinovăția inculpatului, inclusiv prin declarațiile părții vătămate, a martorilor cit și a probatoriului administrat.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că, instanța de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, fiind luate în considerație dispozițiile art. 61 și art. 75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale și corijare a infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținându-se cont de gravitatea faptei penale și prejudiciul cauzat prin consecințele survenite, fiind aplicată pedeapsa în limite legii și în conformitate cu prevederile Codului penal.

Instanța de apel, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor deosebit de grave, de motivul acesteia, de lipsa circumstanțelor ce atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, nu este încadrat în câmpul muncii și nu are venit permanent și propriu, de personalitatea inculpatului, care s-a eschivat de la urmărirea penală, n-a recunoscut vina, n-a recuperat prejudiciul material și moral părții vătămate.

Totodată, instanța de apel a exclus circumstanța agravantă - cauzarea de urmări grave, reținută de instanța de fond, ori, aceasta n-a fost înaintată inculpatului în învinuire, totodată aceasta nu influențează la pedeapsa aplicată, care este în limitele sancțiunii prevăzute de art. 188 alin. (4) Cod penal, în vigoare la data comiterii infracțiunii care prevede pedeapsa cu închisoarea de la 9 la 14 ani.

În ce privește acțiunea civilă, instanța de apel a reținut ca fiind corectă concluzia instanței de fond privind admiterea parțială a acesteia cu dispunerea încasării din contul acestuia a sumei de 90 538,79 lei, sumă care este indicată în raportul de evaluare și 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral fiind luată în considerație circumstanțele cauzei, cât și de principiul proporționalității, și gradul de satisfacție eventuală a persoanei suferite prin recuperarea oferită, precum și de necesitatea restabilirii echității sociale.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Adam Alexandru în numele inculpatului Molcocean Alexandru, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Molcocean Alexandru să fie achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (4) Cod penal. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, motivând că, instanța de apel a apreciat probele în favoarea acuzării. De asemenea, la urmărirea penală, partea vătămată nu l-a recunoscut pe Molcocean Alexandru care ar fi săvârșit infracțiunea. Astfel, instanța nu și-a motivat soluția adoptată și nu a relevat temeiurile de fapt și de drept care au dus la condamnarea persoanei, pronunțând o hotărâre ilegală, neîntemeiată și nemotivată.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Adam Alexandru în numele inculpatului Molcocean Alexandru, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece decizia instanței de apel este justă și corespunde prevederilor legale.

6. Verificând argumentele recursului ordinar în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Prin urmare, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci când constată comiterea unei erori de drept, dar va ține cont de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Așadar, Colegiul penal verificând textul recursului declarat, constată că recurentul invocă drept temei de casare, erorile de drept prevăzute la pct. 6), 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, pct. 6) stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele contestate, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că, hotărârea instanței de apel este legală și întemeiată, fiind respectate prevederile art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal reține că, în recursul declarat în mare parte este criticată aprecierea superficială de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs. Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze,

atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cât privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de fond sau cea de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, cu respectarea contradictorialității în procesul penal fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Molcocean Alexandru privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (4) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d. 6-20, vol. IV), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Cât ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că „faptei săvârșite i sa dat o încadrare juridică greșită”, Colegiul penal punctează că, acest argument reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, ori, atât prima instanță cât și instanța de apel corect s-au expus în privința acestui fapt, iar în decizia instanței de apel a fost combătut acest argument. Mai mult, recurentul nu indică în recursul său, care ar fi încadrare juridică corectă a acțiunilor ilegale ale inculpatului, solicitând achitarea acestuia.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Alexandru Adam în numele inculpatului Molcocean Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Molcocean Alexandru XXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **05 decembrie 2018**.

Președinte:

Elena Covalenco,

Judecători:

Ion Guzun

Iurie Diaconu